

Notat til brug ved indenrigsministerens samråd med kommunaludvalget den 10. december 1985 om AIDS-bekæmpelsen i relation til L 103

Ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 92 og 154, som vedrører dette forhold, er vedlagt.

1. Ifølge L 103 med ændringsforslag skal der kun ske en tilskudsnedsettelse for amtskommunerne, såfremt det i 1987 viser sig, at nettodriftsudgifterne i 1986 overstiger udgifterne i 1984 opregnet til 1986-pris- og lønniveau og korrigeret for opgaveomlægninger m.m. for amtskommunerne under ét.

Det kan altså for det første konstateres, at hvis der i overensstemmelse med regeringens forventninger ikke bliver tale om en sådan driftsmæssig overskridelse for amtskommunerne under ét, vil udgifterne i forbindelse med de særlige AIDS-foranstaltninger ikke spille nogen rolle for tilskuddenes størrelse.

2. Hvis der mod forventning alligevel skulle vise sig at være en vækst i driftsudgifterne, skal tilskuddene ifølge L 103 med ændringsforslag nedsættes med et beløb, der svarer til den samlede overskridelse for amtskommunerne under ét. Nedsættelsen skal i givet fald fordeles mellem de amtskommuner, som har en positiv realvækst, og proportionalt med disse amtskommuners realvækst (ekskl. forsyningsvirksomhed).

For det andet fremgår det heraf, at det afgørende ved en eventuel tilskudsnedsettelse er væksten i den enkelte amtskommunes samlede nettodriftsudgifter. En sådan vækst kan i praksis vanskeligt tilskrives særlige forhold vedrørende en enkelt budgetpost.

Herudover kan de konkrete forhold vedrørende AIDS-foranstaltningerne opdeles i selve udgifterne vedrørende AIDS-bekæmpelsen og i udligningsordningen.

3. For så vidt angår selve udgifterne må det konstateres, at langt hovedparten af disse må forventes afholdt i Københavns kommune. Da Københavns kommune i forvejen har en beløbsmæssigt betydelig negativ realvækst (fra regnskab 1984 til budgettet for 1986 kan

det reale fald i nettodriftsudgifterne skønnes til 674 mill. kr. svarende til et fald på 5,6 pct.), vil de særlige AIDS-udgifter i København ikke realistisk set influere på kommunens tilskud.

For de øvrige amtskommuner må de særlige AIDS-udgifter forventes at blive af en så beskeden størrelsesorden, at regeringen ikke har fundet det hensigtsmæssigt at unddrage disse udgifter fra amtskommunernes almindelige udgiftspolitiske prioritering.

4. Vedrørende selve udligningsordningen: Da det er tanken at kontere denne udligningsordning på linje med de generelle kommunale udligningsordninger (dvs. på hovedkonto 8 under finansiering og dermed ikke som en driftsudgift/-indtægt), vil ordningen ikke øve indflydelse på størrelsen af en eventuel tilskudsnedsettelse for den enkelte amtskommune.

Spørgsmål 92:

Indebærer lovforslaget, at den amtskommune, som afsætter penge til at hjælpe især Københavns kommune med bekæmpelse af AIDS, tillige skal betale 50 pct. af beløbet til staten, hvis den herved får en realvækst i forhold til 1984?

Svar:

Ifølge bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 4, skal der kun ske en tilskudsreduktion, såfremt nettodriftsudgifterne ifølge 1986-regnskabet reelt set overstiger udgifterne i 1984 for amtskommunerne under ét. Den enkelte amtskommunes dispositioner alene er således ikke bestemmende for en eventuel tilskudsnedsettelses omfang.

Herudover skal det bemærkes, at der endnu ikke er truffet afgørelse om udformningen af en eventuel udligningsordning for AIDS-bekæmpelsen, herunder, om eventuelle tilskud fra andre amtskommuner til Køben-